

Intervju med Shayan Faraj, intervjuperson nr 95

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:58:13

Datum: 2019-03-12

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Sarauws rum

Tid: 15.00 – 16.00

Intervju med Shayan Faraj

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:01]: Okay, då provar vi. Säg nåt.

Talare 1 [00:00:04]: Hej.

Intervjuare [00:00:05]: Vad bra, det funkar jättebra. Då kör vi. Det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Shayan Faraj. Och vi sitter i Sarauws rum i Ostindiska huset och det är tisdagen den 12e mars 2019. Visst?

Talare 1 [00:00:30]: Ja.

Intervjuare [00:00:31]: Ja. Så att vi börjar med lite formellt sådär. Vad heter du?

Talare 1 [00:00:37]: Jag heter Shayan Faraj.

Intervjuare [00:00:39]: Och hur gammal är du?

Talare 1 [00:00:40]: Jag är 18 år.

Intervjuare [00:00:42]: Är du det? [skratt]

Talare 1 [00:00:43]: Ja, nästan.

Intervjuare [00:00:44]: Nästan okay. Fyller du alldeles snart?

Talare 1 [00:00:48]: Ja.

Intervjuare [00:00:49]: Vad, vad gör du för nånting? Vad, arbetar du, sysselsättning, eller?

Talare 1 [00:00:53]: Jag går i Angeredsgymnasiet.

Intervjuare [00:00:55]: Okay.

Talare 1 [00:00:55]: Ekonomiprogrammet. Läser mitt andra år.

Intervjuare [00:00:59]: Andra året, okay, så du har ett år kvar?

Talare 1 [00:01:00]: Ja, ett år kvar.

Intervjuare [00:01:01]: Efter detta, okay då. Var bor du?

Talare 1 [00:01:04]: Jag bor just nu på Ildtjärnsgatan 91 i Rannebergen.

Intervjuare [00:01:08]: I Rannebergen?

Talare 1 [00:01:08]: Ja.

Intervjuare [00:01:10]: Har du bott där länge?

Talare 1 [00:01:12]: Jag har bott där i några år.

Intervjuare [00:01:14]: Ja.

Talare 1 [00:01:15]: Har det varit. Det är ganska många år tror jag nu. Blir nog, ja, mer än kanske fem. Runt så.

Intervjuare [00:01:22]: Vad heter, var är du född?

Talare 1 [00:01:24]: Jag är född i Sverige, i Östra sjukhuset. Men jag bodde då i Gårdsten.

Intervjuare [00:01:29]: I Gårdsten? Okay, och var växte du upp då nånstans?

Talare 1 [00:01:33]: Så jag växte upp i Gårdsten fram till sexan, och sen därefter flyttade jag till Angered. Ja, Angered centrum, dom här radhusen. Runt ett och ett halvt, ett år, två år kanske, och sen så flyttade jag ju till Rannebergen och har bott där sen dess.

Intervjuare [00:01:50]: Bott där sen dess. Okay. Har, har du familj?

Talare 1 [00:01:54]: Ja. Jag har mamma, pappa, och så har jag fem bröder och en syster.

Intervjuare [00:01:59]: Okay.

Talare 1 [00:02:00]: Ja. Och jag är yngst.

Intervjuare [00:02:01]: Och du är yngst. Jaha. Var, var kom dina föräldrar ifrån?

Talare 1 [00:02:06]: Mina föräldrar är födda i Kirkut i Kurdistan.

Intervjuare [00:02:09]: Okay.

Talare 1 [00:02:11]: Ja. Ja. Det är därifrån dom kommer och dom bodde där, och sen så kom dom i på 90-talet var det, tror jag. Ja. 90, min pappa kom ju tidigare än min mamma, men, så min pappa var här i några år innan min mamma kom hit.

Intervjuare [00:02:25]: Okay. Varför då?

Talare 1 [00:02:27]: Det var krig. Saddam Hussain, alltså det var ju krig, massa hemskheter där som mina föräldrar ville ha ett bra ställe för deras barn att växa upp på.

Intervjuare [00:02:37]: Okay.

Talare 1 [00:02:38]: Dom hade ju, vi hade ju, vi har ju haft en bror som senare, i Sverige då dog i en bilolycka. Det var 2003. Så dom ville ha en bättre framtid för sina barn.

Intervjuare [00:02:49]: Okay. Men hur tog dom det då, när här flyr man liksom och så...

Talare 1 [00:02:54]: Det var jättehemskt. Det var jättehemskt. Jag minns att, min mamma sa att jag hämtade hit mina barn till Sverige för att dom skulle få ett bra liv. Om jag visste att detta skulle hända så kanske det var bättre om vi bara stannade kvar.

Intervjuare [00:03:07]: Fruktansvärt. Hur gammal var du då?

Talare 1 [00:03:11]: Jag var två år.

Intervjuare [00:03:12]: Så du har inte så mycket minnen av det?

Talare 1 [00:03:13]: Nej, inga minnen.

Intervjuare [00:03:14]: Inga minnen.

Talare 1 [00:03:15]: Det enda jag har fått höra är historier, att han brukade ta ut mig, och att vi brukade leka ihop och vi var väldigt nära, tydligen.

Intervjuare [00:03:22]: Ja, okay.

Talare 1 [00:03:23]: Men jag själv har inga minnen.

Intervjuare [00:03:25]: Hur gammal var han?

Talare 1 [00:03:26]: Han var väl runt 20 kanske.

Intervjuare [00:03:29]: Okay, så han var så pass stor då alltså.

Talare 1 [00:03:31]: Ja. Han var ganska gammal, kan man säga.

Intervjuare [00:03:35]: Fruktansvärt.

Talare 1 [00:03:36]: Ja. Det är synd. Min mamma är ärrad från det, verkligen. Det syns på henne än idag. Hon är så rädd om oss, även min pappa. Hon har blivit mycket rädd om oss, och dom är väldigt försiktiga. Och vill alltid ha koll och veta så att vi mår bra och så att allting

är bra med oss.

Intervjuare [00:03:51]: Så att inget händer.

Talare 1 [00:03:52]: Ja.

Intervjuare [00:03:54]: Okay. Hur är det liksom, jamen, då förstår jag att du känner dig omhändertagen då, men är det liksom jobbigt också, eller är det liksom?

Talare 1 [00:04:03]: Ja, ibland kan det vara lite överbeskyddande, men jag förstår dom, och därför tar jag inte, tar jag det inte negativt, jag tar det positivt. När jag då vet att det är såhär det ligger till. Jag har ju förstått det mer senare, alltså när jag har blivit äldre, att det är ju liksom därför det har varit så. Inte, när jag var liten tyckte jag självklart det var jättejobbigt. Åh, nej, jag orkar inte vara hemma direkt efter skolan och allting. Men jag förstår nu att, jamen, det är så det är.

Intervjuare [00:04:32]: Ja, jag vet, jag har också förlorat ett barn.

Talare 1 [00:04:36]: Beklagar sorgen.

Intervjuare [00:04:36]: Ja, ett plötsligt, plötsligt spädbarnsdöd, och det är snart 30 år sen. Men jag förstår, för att sen fick vi ett barn till efter det, och det var precis det här liksom att man var väldigt orolig. Och samtidigt har jag, min fru har varit mer orolig än jag då, jag har försökt att släppa, tänkt att han måste ju få leva sitt liv och sådär, va. Men det är, ja.

Talare 1 [00:04:58]: Tror det blir svårt. Man vill ju inte gå igenom samma sak igen.

Intervjuare [00:05:00]: Nej, precis, nej herregud.

Talare 1 [00:05:02]: Jag tror mina föräldrar skyllde mycket på sig själva också senare.

Intervjuare [00:05:04]: Jaha.

Talare 1 [00:05:05]: Att det, det, ja, men vi borde inte låtit honom vara ute. Så.

Intervjuare [00:05:09]: Ja. Ja, men det är ju så, kunde jag ha gjort på nåt annat vis, eller sånt där. Ja. Dina syskon, bor dom hemma fortfarande eller? Men de måste vara ganska stora?

Talare 1 [00:05:18]: Ja, dom är äldre. Det är tre, ja, det är tre, nej, två som är gifta. Det är lite svårt att komma ihåg ibland. Nej, det är tre som är gifta.

Intervjuare [00:05:29]: Okay.

Talare 1 [00:05:29]: Och dom har alla tre har barn. Min äldsta bror har fem barn.

Intervjuare [00:05:33]: Oj.

Talare 1 [00:05:34]: Ja. Min andra har två, och min, den tredje har också två. Och så är min syster också gift och hon har också två barn.

Intervjuare [00:05:40]: Oj. Oj.

Talare 1 [00:05:42]: Och den andra, han bor nån annanstans, och min andra, han, bor hemma. Så dom bor hemma. Jag, min mamma och min pappa och han.

Intervjuare [00:05:51]: [skratt] Men då har du massor med syskonbarn alltså?

Talare 1 [00:05:54]: Ja, jag blev ju faster i ettan.

Intervjuare [00:05:56]: [skratt]

Talare 1 [00:05:58]: Var ju liksom, jag gick ju in till klassen och bara jag är faster.

Intervjuare [00:06:01]: Konstigt när man är så ung. Okay.

Talare 1 [00:06:02]: Ja. Jag var själv ett barn, men det har ju gjort att jag har byggt en nära relation till den äldsta syskon, det äldsta syskonbarnet.

Intervjuare [00:06:10]: Ja, självklart. Så då är hon, han...

Talare 1 [00:06:14]: Han.

Intervjuare [00:06:15]: Ettan, 10?

Talare 1 [00:06:17]: Han är 10, ja, 10.

Intervjuare [00:06:18]: Okay. Så du har följt honom. Då har du varit så pass stor så du har.

Talare 1 [00:06:22]: Ja, ja. Det är jättekul faktiskt. Man får ju vara lite barnslig ibland med dom. Och dom gillar mig, jag är ju den där faster Fiffi.

Intervjuare [00:06:30]: Faster Fiffi. Bor dom i närheten?

Talare 1 [00:06:36]: Min äldsta bror bor också i Rannebergen. Min syster också, men resterande bor i stan.

Intervjuare [00:06:42]: Jaja.

Talare 1 [00:06:43]: Så det är en i Mölndal och en i Redbergslid.

Intervjuare [00:06:45]: Ja, klart Mölndal är en bit så, men det är ändå så man kan träffas ganska ofta.

Talare 1 [00:06:47]: Jag brukar ju sova över där, jag var ju där igår, eller, ja, i natt var det, och

sov över där.

Intervjuare [00:06:53]: För att?

Talare 1 [00:06:54]: Bara för skojs skull.

Intervjuare [00:06:55]: Okay.

Talare 1 [00:06:56]: Det är roligt. Jag gillar mina bröders fruar. Vi brukar, vi är ganska nära faktiskt.

Intervjuare [00:07:02]: Det är ju inte sådär vanligt när man tänker, om vi pratar Göteborg och Sverige, att, att man har så mycket kontakt med släkten. Alltså inte längre, förr var det ju så. Men, men nuförtiden, jag menar, jag har, när jag var ung då, och mina kusiner som bodde i en annan stad, gifte sig, så dom äldsta då bjöd dom in hela släkten på bröllopet. Men sen ju mer tiden gick så dom yngsta, då var inte släkten där. För att vi hade liksom ingen kontakt längre.

Talare 1 [00:07:33]: Men i vår familj speciellt, alltså i min familj, så är vi väldigt, väldigt nära, och vi träffas väldigt, väldigt ofta. Och mina bröders fruar och min syster, dom är jättenära med varandra. Och vi går till Leos lekland, och har roligt ihop, och träffas hemma hos mina föräldrar då. För vi bor ju i villa, så vårt hem är ju typ en mötesplats. Och det kan ju hända ibland att dom bara droppar in från ingenstans, bara hej, hej. Här är vi.

Intervjuare [00:07:58]: Och då finns det ju plats också.

Talare 1 [00:07:59]: Ja, det finns ju plats. Och så ibland sover dom ju över, alla. Det blir lite kaotiskt, men.

Intervjuare [00:08:05]: Men tror du att det är på grund av det här att, att du har förlorat en bror, att man då sluter familjen tätare, eller är det nånting som man har med sig från Kurdistan?

Talare 1 [00:08:14]: Jag tror allmänt att vår familj är, vi alla har vuxit upp, alltså, mina syskon då, jag var ju liten outsider, för jag var ju den enda född i Sverige, och jag var så mycket yngre än allihopa, så det blev lite såhär att alla är ju vuxen här och bött ihop och verkligen vart ihop, ihop, ihop så det är lite svårt att splittras, tror jag. Det var ju samma sak när min syster gifte sig och flyttade in i sin lägenhet, så kom ju alla över hem till henne hela tiden. Alla mina bröder, för dom bara gillade att umgås där, och dom gillar hennes man jättemycket. Så dom är också jättenära. Så då blev det automatiskt att ja, men vi håller fortfarande ihop.

Intervjuare [00:08:53]: Ja, häftigt med så stor familj.

Talare 1 [00:08:54]: Ja det, det, det är lite, det är ju kul. Fast för mig, jag är ju yngst, så jag är lite av en, lite utanför. Det blir ju så. Det blir ju så när man är ganska stora ålderskillnader. Så jag kan ju relatera mig till dom äldre, men jag kan ju även relatera mig till barnen, så.

Intervjuare [00:09:11]: Du är mittemellan sådär.

Talare 1 [00:09:12]: Jag är lite, jag dras lite mellan grupperna.

Intervjuare [00:09:14]: Ja, ja, ja. Och sen, alltså i och med att du är född i Sverige så, det är väl klart det är kanske inte nån skillnad om man kommit hit som litet barn, men ändå liksom.

Talare 1 [00:09:23]: Ja, men alltså att jag förstår lite av det här mer svenska, jag är lite mer svenskaktig, kanske.

Intervjuare [00:09:27]: Ja.

Talare 1 [00:09:28]: Ja.

Intervjuare [00:09:29]: Det är liksom hela den, det är lite, det är ju inte helt enkelt för mig som är född här, men ändå att jag har ju förstått att det är liksom, Sverige är också en speciell kultur med konstigheter. Har du, har du vart mycket på olika ställen i Sverige?

Talare 1 [00:09:43]: Nja. Inte så mycket. Jag har ju varit i Örebro, och sovit över där några gånger, hos släktingar. Jag har åkt på en klassresa till Stockholm. Men det är inte så mycket mer än så. Uddevalla också, där jag har släktingar. Men det är ju inte så mycket mer än då. Det var ju längesen jag var där också.

Intervjuare [00:10:00]: Ja, för jag tänkte bara, varför jag frågade var för jag tänkte om du jämför med Göteborg, hur känns det då, eller liksom?

Talare 1 [00:10:06]: Jag kan ju se skillnader andra vis genom att min brors fru själv är ju ifrån Örebro, så hon har ju sin syster, och ibland så kommer dom över, så vi ser verkligen skillnader. Och hon berättar själv att jamen göteborgare, jag kom hit och alla var så glada och det var, det var så öppet, alla var så snälla, och så vidare.

Intervjuare [00:10:25]: Ja.

Talare 1 [00:10:25]: Hon berättar, hon pratar alltid om ordet bamba.

Intervjuare [00:10:28]: Bamba.

Talare 1 [00:10:29]: Bamba, hon bara, jag kom hit och så, och så sa, och så sa jag till henne, var det, jamen jag var i bamba idag. Så hon var vad är bamba för nånting? Så jag bara, men, bamba, där man äter i skolan. Hon bara skolmatsal? Jag bara, ja. Vadå då? Sen så upptäckte jag att jaha, men oj, det är inte, det använder man inte.

Intervjuare [00:10:46]: Jag tror att det är väldigt göteborgskt, alltså.

Talare 1 [00:10:48]: Ja, det är verkligen, bamba.

Intervjuare [00:10:50]: Ja, ja, jag är ju från Skövde som är, ja, 15–16 mil härifrån inåt Västergötland. Och när jag kom till Göteborg, och jag hörde bamba, tyckte det lät så fånigt. Jag hade ingen aning, fattade inte vad det var liksom.

Talare 1 [00:11:04]: Men det är vardag för oss.

Intervjuare [00:11:06]: Precis. Mina barn är ju födda här, va, så dom säger bamba. Det är självklart för dom vad det är. Väldigt speciellt. Är det nåt mer som, som du tycker är speciellt för Göteborg? Förutom bamba.

Talare 1 [00:11:16]: Göteborg. Jag kan se att i förorterna i alla fall är det ju verkligen mångkultur. Älskar att det är så olika människor och man bara kommer in i stan, det är, det känns inte, det känns som att andra städer är lite mer instängda, det är lite mer, inte, alltså individer, men det är lite mer gemenskap i Göteborg, känns det som.

Intervjuare [00:11:35]: Ja, okay.

Talare 1 [00:11:36]: Så känns det för mig i alla fall.

Intervjuare [00:11:39]: För att det där säger ju många människor, speciellt dom som kommer utifrån då, att, att göteborgare är, ja, glada och öppna, dom pratar med varandra.

Talare 1 [00:11:50]: Ja, ja, säger hej. Går man bara på gatan och bara se nån bara hej, hej, hej, hej.

Intervjuare [00:11:54]: Ja. Känner du dig som göteborgare?

Talare 1 [00:11:57]: Jag känner mig, eftersom jag kommer från Angered så känner jag mig mer som en Angeredare, men Angered ligger ju i Göteborg, så jag är göteborgare. Men det är ju lite så att jag själv går i Angeredsgymnasiet, så har gått i Gårdstensskolan, så jag är ju väldigt mycket i Angered. Det är väldigt sällan man kommer ut ibland. Men jag känner mig inte utanför, kan jag säga, alltså så jättemycket. För det är ju många, många som är välkomnande också överallt. Men inte, jag, jag tror att det är lite mer separerat från dom här, typ om jag skulle gå runt i, vad ska man säga. Ja, inte Mölndal, jo, typ, alltså i, i stan. Inte, inte här i Nordstan då kanske, men typ Frölunda eller nånting. Att det är lite mer, jamen, där känner man sig lite, jamen det här är främmande för mig.

Intervjuare [00:12:51]: Ja, okay.

Talare 1 [00:12:51]: Ja. Men Göteborg är ju stort, så det är klart, vissa ställen blir ju så.

Intervjuare [00:12:56]: Hur, hur rör du dig i stan, vilka liksom, vilka ställen är du på och sådär?

Talare 1 [00:13:03]: Om jag skulle gå runt i stan, här i Nordstan, skulle jag gå runt, och jag skulle gå till shoppingbutiker. Men det är inte så mycket att man går runt och promenerar, faktiskt. Det är det ju inte. Men jag har ju vart på stadsbiblioteket och ibland pluggar jag där,

och. Men det är inte så mycket just där.

Intervjuare [00:13:24]: Slottsskogen och?

Talare 1 [00:13:25]: Slottsskogen har jag varit med familjen. Vi gick dit faktiskt, lite kul, vi gick dit med grill och allting. Sen så var det grillförbud, och det hade ju bestämts typ dagen innan, så vi visste ju inte.

Intervjuare [00:13:36]: Det var i somras då?

Talare 1 [00:13:36]: Ja, exakt. Ja, jaha, okay. Men vi brukar gå dit, och jag älskar den där långa rutschkanan har du sett den, den är jätterolig, jätterolig. Skrämmande men rolig. Ja, men det är typ, ja, Slottsskogen. Annars Liseberg, på Liseberg älskar jag.

Intervjuare [00:13:53]: Ja, Liseberg är en sån där som alla går till...

Talare 1 [00:13:54]: Brukar jag gå till varje år med familjen. Jag minns när jag var liten så brukade min mamma hämta matsäck till oss. Så vi brukade gå runt med så korvmackor och så, äta. Och sen gå och åka ihop. Sen är det ju, ja, ibland åker vi till Ikea och äter frukost där och.

Intervjuare [00:14:13]: Är det, då är det Bäckebo?

Talare 1 [00:14:15]: Ja, Bäckebo är det, Bäckebo.

Intervjuare [00:14:17]: Ja, just det, Ikea så, precis.

Talare 1 [00:14:19]: Jag har ju modersmål i språkcentrum här också, så ibland händer det att jag går runt i...

Intervjuare [00:14:24]: Var ligger det?

Talare 1 [00:14:24]: Det ligger i, vid Scandinavium, typ.

Intervjuare [00:14:27]: Jaha, ja, okay, okay.

Talare 1 [00:14:27]: Ja, eller vid Södra Skandinavium, där emellan

Intervjuare [00:14:29]: Är du på Skandinavium och Ullevi och såna där?

Talare 1 [00:14:33]: Jag har inte gått på matcher faktiskt, det har jag inte varit. Det var ju en hockeymatch jag skulle gå på, men sen så glömde jag av det, så det blev inte av.

Intervjuare [00:14:41]: Okay. För att det är en utav sakerna vi frågar om, hur folk rör sig. Finns det ställen som du tycker mer om i Göteborg än andra? Bästa platserna.

Talare 1 [00:14:53]: Jag skulle nog säga här i gamla stan gillar jag, alltså gamla stan, alltså här,

gamla, här, här runt omkring. Alltså att gå runt där jag tycker det är jättefint med alla vackra byggnader. Det tycker jag om. Men jag skulle nog säga att Liseberg måste vara favoriten. För det måste vara favoriten, det går inte liksom, ingenting att toppa det där liksom.

Intervjuare [00:15:19]: Vad tänker du om, om man tänker Järntorget, och Haga, och?

Talare 1 [00:15:24]: Jag har ju inte varit där så mycket, men jag har ju åkt förbi med spårvagn och så vidare. Men jag har inte liksom stannat av och gått av och vart där.

Intervjuare [00:15:34]: Finns det ställen som du inte tycker om i Göteborg, som du?

Talare 1 [00:15:38]: Bra fråga.

Intervjuare [00:15:40]: Undviker.

Talare 1 [00:15:43]: Jag skulle nog inte säga att det finns ett ställe jag inte gillar. Tror jag. Då skulle nog det vara ställen som är jättelångt borta från Angered. Det känner jag mig inte jättebekväm i. När jag är långt borta ifrån mitt hem. Det känner jag mig inte bekväm med. Jag vet nog inte varför det kan, kan vara för att jag gillar mitt hem, och jag är ju trygg där. Att det är långt borta, det är främmande.

Intervjuare [00:16:10]: Är det nånstans du känner dig otrygg? Eller att du undviker för att du känner dig rädd, dit vill jag inte åka?

Talare 1 [00:16:17]: Nej. Det kan jag inte säga. Kanske, kanske långt bort i stan, lite rikemansställen.

Intervjuare [00:16:23]: Ja, just det.

Talare 1 [00:16:24]: Kan man säga, lite där kanske kan jag säga att ja, men jag känner mig lite, lite otrygg, tror jag. Där skulle jag nog vara.

Intervjuare [00:16:31]: Alltså det verkar som att, jag har intervjuat ganska många nu, och det verkar som att många människor, det är en massa ställen man inte åker till, inte därför att man inte har nåt emot det, utan för att man inte har nåt där att göra.

Talare 1 [00:16:45]: Ja, exakt, det, det är samma här. Det är liksom, jamen, det är ju bio, Laserdome, Liseberg, inte så mycket mer än det. Kan Nordstan, ja.

Intervjuare [00:16:54]: Och sen är det också det där, lustigt, för jag brukar fråga om det finns platser man känner sig otrygg på. Och en del säger att jamen Nordstan, det är liksom är jättejobbigt. Jamen platser som är bra då? Jamen Järntorget det tycker jag om. Och sen finns det dom som säger precis tvärtom. Alltså i Nordstan, där känner jag mig trygg, för dit kommer alla, men Järntorget är obehagligt, för där känner jag mig inte hemma alls.

Talare 1 [00:17:14]: Men det är Nordstan gillar jag, för man ser så många man känner, det är väldigt många, jag själv är ju invandrare, eller, ja, typ, andra generationens invandrare, så jag

känner mig trygg när jag ser massa invandrare, för jag känner ja, okay, om jag är förvirrad så känner jag mig lite mer hemma, om man kan säga så. Men Nordstan så är det väldigt många invandrare som går runt, som hänger där. Så därför tror jag, jag gillar Nordstan mer än till exempel Allum, kanske. Ja. Så, ja. Men det är inte otryggt kan jag inte säga, om det kanske är lite långt bort där det inte finns många invandrare, tror jag, konstigt nog.

Intervjuare [00:17:46]: Nämen det är nog inte så konstigt egentligen, för det verkar, det verkar vara så, att där man känner sig hemma, eller där man liksom känner till, där är man inte rädd. Som det var en kvinna från Hammarkullen som sa att nämen det är inga problem, jag kan komma sent med spårvagn, vart och tränat, och jag går, jag vet ju vilka dom är som står där. Men liksom inne i stan, där blir jag rädd om det står en massa folk sådär.

Talare 1 [00:18:08]: Exakt, det är ju grannens unges kusin eller nånting, vad som helst, alla känner alla känns det som.

Intervjuare [00:18:14]: Flera också som jag har intervjuat, eller åtminstone ett par tycker att dom som har växt upp också i förorten, säger att nämen jag förstod aldrig när jag var liten att det var problem, utan vi hade det...

Talare 1 [00:18:24]: Ja, jag förstod inte heller, alltså det var ju, det var ju typ i kanske sjuan, då jag började inse jaha, okay, så det finns nånting som heter rasism och utanförskap, jaha, okay. Det visste inte jag, jag märkte inte, jag var ju i min lilla håla i Gårdsten, det var där och Rannebergen och Angered, det var som, ja, men jag är här i min lilla håla. Jag visste ju inte hur det var omvärlden. Men det var ju också, för jag, ja, jag kan ju säga att, det kanske verkar lite dumt, men jag visste ju inte hur man kom till Brunnsparken förens typ nian.

Intervjuare [00:18:54]: Ja, okay.

Talare 1 [00:18:54]: Jag visste inte.

Intervjuare [00:18:55]: Du hade inte varit inne i stan?

Talare 1 [00:18:57]: Alltså jag hade varit, men det var mer, ja, när vi åkte bil med familjen. Jag visste inte själv, jaha, men okay, så nian och fyran åker till Brunnsparken, men sen åttan, det är en helt annan. Jag visste ju inte det här med spårvagn, jag var ju i min lilla håla i Angered. Och sen på senare år har jag insett okay, så det finns ett ställe som är utanför Angered, så Angered är inte bara Göteborg, det är inte bara här.

Intervjuare [00:19:21]: Det är ju i och för sig kanske inte så konstigt med barn, dom har ju sitt närområde, och sen så växer det sådär ju äldre man blir.

Talare 1 [00:19:28]: Ja. Man känner faktiskt, nu känner jag oj, Göteborg är jättestort. Jag, jag visste ju inte att det var så stort.

Intervjuare [00:19:35]: Nä, men jag har ju intervjuat en del mindre, små barn också. Och dom, dom vet liksom inte vad stadsdelarna heter sådär. Liseberg har dom, ja, det har dom varit. Men dom vet inte liksom var det ligger sådär, så att man, man... Men du pratade förut

om att du, dina föräldrar var väldigt försiktiga då att nånting skulle hända. När fick du börja röra dig fritt? Liksom själv åka in till stan eller sådär?

Talare 1 [00:19:56]: Jag tror att jag skulle ha fått röra mig fritt, jag tror inte det handlar om att, i början så var det ju så, när jag var jätteliten så var det ju så ja, men att gå till Angered centrum, det var en stor grej liksom. Men jag tror att jag blev så van vid att okay, det är en stor grej att gå till Angered centrum, att jag själv stängde in mig, jag själv ville inte gå runt, för jag själv kände mig osäker. För jag var inte van vid, okay, hur funkar trafik, okay, om jag kommer bort, vad ska jag göra. Att jag blev lite panikslagen när jag är typ i stan. Nu efter att jag går till språkcentrum varje vecka, typ två, nästan, alltså, ett år och ett halvt typ, så känner jag ja, men nu känner jag okay, men jag har lite, lite mer koll. Och så sommarjobbade jag också i, vad heter det, vi fick Yrigo eller nånting, jag vet inte. Oki finns det, det är en reklambyrå. Så jag sommar, sommarjobbade där, så där fick jag också lära mig lite, ja, okay, men så. Så efter det så lärde jag mig okay, det här är stan...

Intervjuare [00:20:57]: Var, var ligger det nånstans?

Talare 1 [00:20:59]: Det ligger, vad heter det, vad heter den där gatan? Det är den efter, den efter Brunnsparken.

[00:21:08 nån kommer in i rummet, och pratar kort om ifall de har bokat rummet]

Talare 1 [00:21:15]: Efter Brunnsparken är det, tror jag. Jag minns inte vad den heter. Man tar nian.

Intervjuare [00:21:20]: Jaha. Okay, okay. Vad gör du, vad gjorde du då?

Talare 1 [00:21:23]: Var där, det var ett projekt. Som hette Göteborg Open. Så vi fick vara där, och vi skulle skapa ett konstverk, typ, vatten, du vet, vatten, vad heter det? Åh gud, vad glömsk jag är. Vatten, du vet sånt spray som man sprayar på marken, och sen regnar så, så kommer inte vattnet åt det, så det blir inte blött. Så betongen oftast blir ljusare där än utanför, så det blir som ett sorts konstverk.

Intervjuare [00:21:54]: Jaha, vad gjorde ni, eller var gjorde ni det?

Talare 1 [00:21:57]: Så vi fick, vi skulle bestämma vad vi skulle måla på marken. Och vi skulle bestämma vad vi skulle måla på marken, och sen skulle vi ha en presentation om vad vi skulle måla, sista dagen. Så vi fick plats, platsen Hammarkullen, där i Hammarkullen centrum. Så vi bestämde att vi skulle göra en lekhage, för vi tänkte på en massa, okay, med utanförskap, det här att man växer upp för fort. Så vi tänkte okay, om man växer upp för fort så behöver man ibland komma ihåg att man fortfarande är ett barn. Så vi tänkte en lekhage är ju roligt, så då kanske typ, jamen, dom här ungdomarna som känner sig som vuxna killar, och det är tufft, livet är tufft, att dom ser en lekhage och kanske bara okay, men kom, vi hoppar här, vi gör nånting. Så kanske bara känner okay, just det, jag är ju ett barn, och för dom här endorfinerna i hjärnan bara okay, jag är ju faktiskt ett barn.

Intervjuare [00:22:48]: Ja. Och ni gjorde ni det sen också?

Talare 1 [00:22:50]: Ja, jag tror det blev av. Ja, dom hörde aldrig av sig om det blev av, av eller inte. Men dom skulle göra det. Men vi gjorde teckningar och allting, och mått och allting hur det skulle se ut. Och målade upp det.

Intervjuare [00:23:01]: Okay, ja, vad häftigt.

Talare 1 [00:23:03]: Ja, det var jättekul faktiskt.

Intervjuare [00:23:05]: Ja. Nämen det har ju blivit en hel del mer tycker jag, i Göteborg, utav väggmålningar och sånt där, va?

Talare 1 [00:23:11]: Ja, väggmålningar, konstverk. Det är det som jag faktiskt älskar också med, jag har ju inte sett jättemycket här utanför, men i Angered, i Hjällbo, Hammarkullen i alla fall så har jag sett det är jättefint, tycker jag. Dom här fina, det finns en tjej dom har målat på väggen i Hammarkullen, där vid Bred, Bredfjällsgatan hette det, tror jag.

Intervjuare [00:23:33]: Jag har intervjuat en, eller faktiskt två personer, det var olika, i varsin ände av det långa huset, som bodde mitt emot, alltså vi satt i köket, ja, och då sa hon den ena att det här har jag utanför köksfönstret, jag ser det varje dag det här liksom färgerna, att man blir glad av det.

Talare 1 [00:23:49]: Jättefint, vad rolig. Ja, jag önskar det var så i Rannebergen, men tyvärr.

Intervjuare [00:23:54]: Rannebergen, det ligger ganska högt, va?

Talare 1 [00:23:56]: Ja, det ligger ganska högt. Jag bor ju också i villaområdet, så vi har ju inte betonghus och så vidare, så det är lite svårt.

Intervjuare [00:24:02]: Ja, nej, för jag vet inte, jag var och hälsade på nån kompis som bodde där, fast det var ett ganska högt hus, längesen.

Talare 1 [00:24:10]: ja, ja, det är jätte...

Intervjuare [00:24:10]: Att man såg enormt, det ligger på ett berg, och så var det ett högt hus, hade liksom fantastisk utsikt.

Talare 1 [00:24:16]: Faktiskt, det där, det där, ja, man kan ju se villorna på andra gatan också.

Intervjuare [00:24:22]: Okay.

Talare 1 [00:24:22]: Så det är ju, det är ju kul, men, men ja, jag vet inte riktigt.

Intervjuare [00:24:27]: Är det, är det mycket blandad bebyggelse i Rannebergen? Du säger villor, finns det radhus också, och så finns det?

Talare 1 [00:24:34]: Ja, det finns nog radhus också. Vissa radhus där. Och sen så är det ju

dom här höghusen som är...

Intervjuare [00:24:40]: Det är ju dom som syns.

Talare 1 [00:24:41]: Ja, exakt. Ja.

Intervjuare [00:24:42]: För dom är så höga.

Talare 1 [00:24:44]: Syns ju från Angered centrum.

Intervjuare [00:24:45]: Ja, precis. Jamen det är väl många som pratar om det här att, att det är ganska vettigt att man har blandat det, att man har både hyreshus och att man har radhus så att man har villor.

Talare 1 [00:24:54]: Ja, det är jättebra. För om man har bara höghus är det ju människor som har råd att bo i ett höghus som bor där, och sen om det är villaområde så är det ju bara människor som har råd att bo i villa, så tänker jag. Och om man blandar ihop det så blir det liksom mer segregerat, heter det, ja?

Intervjuare [00:25:11]: Ja, segregerat är när det är uppdelat.

Talare 1 [00:25:12]: Ja, så blir det mindre segregerat.

Intervjuare [00:25:14]: Ja, precis, för det är nånting som man pratar mycket om, många pratar om att, att den här, att Göteborg är en väldigt segregerat, och det är ju inte, alltså det är lika segregerat i Askim och alltså överklassförorterna också, för där bor det ju bara en annan slags människa då, va. Men just att det är så...

Talare 1 [00:25:30]: Ja, uppdelat.

Intervjuare [00:25:30]: Ja.

Talare 1 [00:25:31]: Och det är det jag gillar att det känns som att i Göteborg har man egentligen typ försökt att blanda ihop det, det är typ, ja, men dom har höjt hyrorna i Rannebergen. För att, du vet, människor, vissa ska flytta ut och kanske bo nån annanstans där det är billigare, och kanske några andra ska flytta in, och renoverat om lägenheterna och så vidare. Så det tycker jag är jättebra, faktiskt.

Intervjuare [00:25:53]: Var det Gårdsten som plockades bort från, polisen och andra har en sån här lista över utsatta områden...

Talare 1 [00:26:00]: Ja, ja, det såg jag också, och blev jätteglad. Blev jätteglad, tack, tacksam, för i mina ögon så var Gårdsten aldrig ett problemområde när jag var liten. Och jag såg det aldrig som ett problem, det var såhär, men människor sa att jamen Gårdstensskolan hade vi många problem, och det var såhär dåliga rektorer, vi bytte rektorer jätteofta, och så vidare. Men det kändes som skolan var harmonisk. Det var, det kändes inte för mig som om att det var en problemskola. Att vi hade problem. Det kändes som att jamen, det är bara människor

som säger att vi har problem, men vi är ju inte, vi är ju inte dåliga, och om, jag kan ju själv se även nu när jag har gått tillbaka och sett, nu när jag har slutat nian för typ två år sen eller nånting, att det har ju blivit så annorlunda från hur det var förut.

Intervjuare [00:26:44]: Okay.

Talare 1 [00:26:44]: Med varje generation som har gått så har det blivit lugnare och lugnare och lugnare och lugnare och lugnare. Man märker verkligen, när man går dit förut, när jag gick i skolan så gick man dit så var det skrikigt och det var, inte jätteskrikigt, men alltså ibland så hade man kul och skämtade lite högt kanske. När jag går dit nu så är det helt knäpptyst. Alla bara sitter där, och man bara jaha, okay.

Intervjuare [00:27:02]: Vad, vad är det som har hänt, eller varför?

Talare 1 [00:27:04]: Jag har ingen aning. Jag, jag är jätte i chock, tänkte bara va? Okay. Men det, det är ju positivt ändå. För mer fokuserad på skolan, och så vidare.

Intervjuare [00:27:13]: Ja, jag läste nånting om det, och då, då fick jag väl uppfattningen att det var inte bara en sak, utan det var, skolan var ett och bostäderna var ett, och så socialen var ett, och polisen var ett. Alltså man hjälptes åt på nåt vis.

Talare 1 [00:27:26]: Ja, och dom byggde, dom byggde ju, dom har ju byggt nya fina villor och höghus har dom byggt där också.

Intervjuare [00:27:31]: Okay. Och inte minst att dom som bodde där fick vara med och bestämma om sin egen verklighet så, alltså. Jag tror att alla dom här sakerna tillsammans har skapat det som...

Talare 1 [00:27:43]: Det är jättefint. Min mamma än idag hon säger min dröm är att jag ska flytta tillbaka till Gårdsten i en liten lägenhet där, och bara bo där i en etta med min pappa. Det är hennes dröm.

Intervjuare [00:27:53]: Dom får göra det sen när ni är, när ni har, det är klart ni behöver en stor lägenhet för alla barnbarnen förstås, men.

Talare 1 [00:27:58]: Ja, ja. Det tänkte hon inte på, nej, nej.

Intervjuare [00:28:03]: Men vad, vad tänker du då om framtiden? Tänker du, vill du stanna i Göteborg, eller vill du flytta?

Talare 1 [00:28:07]: Ja, jag vill definitivt stanna i Göteborg. Definitivt. För det är här jag känner mig hemma. Det är här jag känner mig trygg. Jag kan tänka mig att jag skulle kunna flytta här ut i stan, men jag skulle helst vilja stanna kvar i Angered.

Intervjuare [00:28:22]: Ja, okay.

Talare 1 [00:28:22]: Tror jag. Men kanske när jag blir äldre, alltså mycket äldre då, att jag

flyttar till stan, om det blir barn och så vidare. Att jag flyttar till stan. Men annars så känner jag själv att jag gillar Angered.

Intervjuare [00:28:34]: Vad, vad har du för drömmar? Vad tänker du framtiden? Vad vill du bli?

Talare 1 [00:28:38]: Jag, jag vill bli jurist.

Intervjuare [00:28:40]: Du vill bli jurist? Okay.

Talare 1 [00:28:41]: Ja, eller advokat då senare. Men det är ju höga intagningspoäng i Göteborgs universitet, så man får kämpa sig fram.

Intervjuare [00:28:48]: Ja. Tror du att du klarar det?

Talare 1 [00:28:51]: Ja, jag tror att, men att jag läser upp några ämnen, så tror jag att jag klarar det definitivt, för jag själv känner att jag har potentialen att bli det. Det är bara den här, den här latheten som, som tar över lite.

Intervjuare [00:29:05]: Jomen det är väl skillnad, alltså jag menar om du redan har nån, det målet nu, så går det ju lättare att nå det, än om man inte vet vad man vill eller så, alltså att det. Men, och det känns liksom som att, ja, därifrån där jag kommer så var det lite sådär, jag var den första i min familj som läste på universitetet, och sådär var lite konstigt. Men det, och en del pratar om att universiteten har ju varit, det har gått upp och ner, att det ett tag har det vart liksom bara överklass och medelklass, och sen har det blivit lite mer alla människor så är det tillbaka, lite så. Men är det nånting som du har tänkt på eller känner av eller sådär, eller?

Talare 1 [00:29:45]: Jag själv har inte tänkt så jättemycket på universitet nu, för jag är jättefokuserad på att höja mina betyg nu. Och sen i trean tänker jag på, ja, okay, men universitet. Men min syster går på Göteborgs universitet, och hon själv säger att det är människor, alla olika människor. Hon går i socionomprogrammet, så hon känner att det är väldigt olika, det är gamla personer, det är invandrare, det är svenskar, det finns vissa som klär sig på ett visst sätt, vissa som klär sig på ett annat sätt. Och jag tror inte hon känner sig värst att det är för mycket överklass, eller under. Men det är program till program, tror jag.

Intervjuare [00:30:21]: Självklart. Men så som du beskriver det, det är en väldig blandning.

Talare 1 [00:30:26]: Ja. Och jag tror många, alltså lärare, på min skola kan jag se verkligen se engagemanget som lärarna har, och dom verkligen brinner för att eleverna ska lyckas. Jag kan se det tydligt och klart När jag jämför med mina kompisars skolor så blir det verkligen en chock. Blir sådär oj, har du verkligen en sådan relation med din lärare? Men jag och min lärare, vi är nästa kompisar. Och jag har ju till och med vänner som kommer från andra skolor till min skola för att, bara för att komma på mina lektioner.

Intervjuare [00:30:56]: Men, så dom går inte på den skolan, utan dom kommer dit?

Talare 1 [00:30:59]: Nej. Nej men, det, det är inte, det är ordningsamma elever, självklart.

Intervjuare [00:31:03]: Ja. Jomen jag menar, man kan ju välja gymnasium.

Talare 1 [00:31:06]: Ja, men den här, i det här fallet vill min kompis bli polis, så hon går i Bernadotte som är så, dom har ju militär nånting, dom har samarbeten och så vidare, så för henne är det viktigt att hon ska gå där. Men hon kommer och besöker och hon går i, det är lite för sent för att byta. Men många av mina vänner, jag kan säga, jag kan räkna, fyra av mina vänner ville byta till Angered, men det var för sent. För dom tänkte det kommer förstöra mina studier.

Intervjuare [00:31:34]: Jaha. För jag vet ju en del andra som jag har intervjuat som har sagt att dom har börjat på, dom har flyttat från, eller dom har börjat på ett gymnasium som inte ligger där dom bor. Och då har dom sagt att det är häftigt, för det kommer folk från alla möjliga...

Talare 1 [00:31:46]: Olika ställen.

Intervjuare [00:31:47]: Utifrån stan, och det är sådär, nån gick på, ja, vad heter den då, nån IT-skola eller nånting sånt där, va, och då kom det folk som var IT-intresserade från, inte bara från olika stadsdelar i Göteborg, utan även från liksom Alingsås och Lerum och ställen utanför. Och så sa dom att så många att jamen jag lärde känna en massa människor som jag aldrig hade träffat förut, va. Så det är.

Talare 1 [00:32:09]: Men det känns som att det i Angeredsgymnasiet så är det typ samma. För det är väldigt många som bor i stan. Dom kommer från...

Intervjuare [00:32:16]: Som åker dit?

Talare 1 [00:32:17]: Ja, dom kommer från, vad är det, Backa. Det finns Mölndal, det finns, vad heter det. Minns inte, men det finns jättemånga. Dom i min klass själva, dom kommer alla med, nästan, dom flesta kommer med spårvagn. Alltså jag kan säga det.

Intervjuare [00:32:33]: Jag har intervjuat en kille från Västra Frölunda, han går på Angeredsgymnasiet.

Talare 1 [00:32:37]: Åh.

Intervjuare [00:32:37]: Ja.

Talare 1 [00:32:37]: Häftigt.

Intervjuare [00:32:38]: Ja. Han åker, och hans brorsa också.

Talare 1 [00:32:40]: Ja, men det, det är väldigt många som åker väldigt långt bara för att, för det, det är bra, det är en bra skola, tycker jag. Och det är också såhär dom ger mycket stöd och det finns språk, den här språkutvecklingen.

Intervjuare [00:32:54]: Och det verkar som du trivs bra?

Talare 1 [00:32:55]: Jag trivs jättebra. Det är den bästa skolan. Och jag kan säga med garanti att det är det bästa valet jag har gjort i mitt liv.

Intervjuare [00:33:02]: Okay.

Talare 1 [00:33:02]: Att välja Angeredsgymnasiet. Det är det valet som jag känner att jag verkligen inte ångrar. Jag verkligen älskar den här skolan.

Intervjuare [00:33:12]: Vi pratade om göte, om du var göteborgare förut. Jag glömde fråga, eller glömde, vi pratade om andra saker. Vad är en göteborgare?

Talare 1 [00:33:21]: En göteborgare. Ja, det är logiska är ju dom som är födda och uppvuxna i Göteborg, eller dom som bor i Göteborg är dom, dom är väl det logiska. Men alltså göteborgs-känslan, det, jag tror det är mer såhär öppet, öppna människor som är såhär lite extrovert ibland. Lite såhär hälsar och, och så vidare. Så ser jag det. Men det logiska är ju att dom som bor i Göteborg är göteborgare.

Intervjuare [00:33:49]: Jomen, och det är många pratar om det här med att det, just att det finns liksom en öppenhet och göteborgare har ju ett ganska gott rykte i Sverige, för att det liksom är...

Talare 1 [00:34:00]: Glenn.

Intervjuare [00:34:00]: Ja, just det. [skratt]

Talare 1 [00:34:01]: Lite Glenn. [skratt]

Intervjuare [00:34:02]: Jomen, och så jämför man ofta med stockholmare då. Så naturligtvis...

Talare 1 [00:34:07]: Jag kan ju, jag själv när jag var i Örebro också alltså, det är bara, det är bara en konstig känsla, det är liksom, det är inte som Göteborg. Och jag också då med min brors frus syster som kommer från Örebro, hon säger också, alltså Göteborg, det är. Hon älskar Göteborg, hon vill komma hit på varje lov typ. Så bara hänger här.

Intervjuare [00:34:28]: Vad, vad, vi har ju varit inne lite på bra ställen och sånt. Men vad är det bästa med Göteborg? Topp tre.

Talare 1 [00:34:37]: Topp tre, okay topp tre. Jag säger topp ett, Angered.

Intervjuare [00:34:42]: Ja. [skratt] Okay.

Talare 1 [00:34:45]: Därefter får det bli Liseberg.

Intervjuare [00:34:46]: Ja, okay.

Talare 1 [00:34:49]: Den tredje är lite oklart... Jag skulle sagt, jag gillar Nordstan.

Intervjuare [00:34:55]: Okay.

Talare 1 [00:34:55]: Jag gillar Nordstan. Nordstan får bli det är tredje platsen. Tyvärr Nordstan, men Liseberg, det går inte liksom, du kan inte, du kan inte toppa det. Det går inte.

Intervjuare [00:35:05]: Det sämsta med Göteborg då? Bott tre.

Talare 1 [00:35:09]: Vädret.

Intervjuare [00:35:09]: Vädret, okay.

Talare 1 [00:35:10]: Vädret definitivt. Som snälla ge oss en bra sommar utan regn. Jag ber dig. Ja, så det är typ vädret, tror jag.

Intervjuare [00:35:20]: Ja. Det är det många som säger.

Talare 1 [00:35:22]: Ja, vädret, så det.

Intervjuare [00:35:23]: Nummer två då?

Talare 1 [00:35:25]: Ja. Nummer två. Alltså saken är, om man jämför med andra ställen tror jag Göteborg ändå är lite mer, att det inte är så överklass och underklass, att dom försöker förbättra det, men ändå skulle jag nog sagt att det är överklass och underklass. Och man ser det ganska tydligt, känns det som. Ja. En sak till. Det jag inte gillar är att människor som bor i Angered är otrygga i stan, och dom som bor i stan känner att det är jättefarligt, och att dom har jättefel bild av förorterna. Att det är som, jag har en vän, hennes kompisar vågade inte komma till Angered, dom, hennes pappa sa till min kompis kompis att hon måste komma hem innan det blir mörkt. Förstår du vad jag menar? Det är sånt. Ja, men tro mig, Angered är inte så farligt. Du kommer inte, det, det är inte så du blir skjuten så fort du kommer in eller nånting. Det är ingenting som kommer hända dig. Det är verkligen, människor där är jättesnälla, om du behöver nånting, fråga, dom kommer svara mycket mera än vad man skulle göra i ett annat ställe, och hjälpa till.

Intervjuare [00:36:29]: Men det var som vi pratade om förut det där, att där man inte känner, ens egen hemmiljö.

Talare 1 [00:36:33]: Ja, exakt. Exakt. Det var därför jag sa också att i Angered är man också otrygg i stan. Känns det som. Men alltså i Angered, det finns, min kompis tappade bort sitt busskort. Men en man, han hittade hennes kontaktuppgifter och sa direkt till henne, alltså det känns inte som att det skulle hända i stan. Alltså ute.

Intervjuare [00:36:49]: Vet inte.

Talare 1 [00:36:51]: Det känns, det känns som att det skulle bli bortglömt. Ja, men det är inte riktigt mitt ansvar. Att det skulle vara lite så.

Intervjuare [00:36:58]: Jo, och samtidigt ändå jag tänker...

Talare 1 [00:36:59]: Men det är ju fördomar också.

Intervjuare [00:37:00]: Ja, jo, det är ju det.

Talare 1 [00:37:02]: Verkligen.

Intervjuare [00:37:02]: Men när jag pratar med äldre människor, så berättar dom att förr var det ännu mer så att man liksom tog hand om varandra och...

Talare 1 [00:37:08]: Ja, verkligen. Det kan jag själv säga också.

Intervjuare [00:37:09]: Sådär va, att människor var närmare och sånt där.

Talare 1 [00:37:11]: I Gårdsten, våra gamla grannar, dom var ju barnvakt åt mig hela, alltså, väldigt ofta. När min bror dog så kom ju grannarna med mat. Och lagade mat till min mamma. Och det var så när dom behövde en barnvakt så bara droppade dom av sina barn hos oss, och dom åt hos oss, och. Det är också det min mamma saknar. Men det var ju, det kommer ju inte, alltså, det har ju ändrats, känns det som, att vi hade ju bättre grannar förr.

Intervjuare [00:37:36]: Ja. För många har liksom sagt det där att vi har ju fått det materiellt bättre, och vi bor bättre och bättre och allt detta. Men det har blivit liksom tightare och effektivare och snabbare och hårdare och mer upp... Man har inte tid på samma sätt, va. Och ändå är det många som upplever att Göteborg är en stad där man tar sig lite tid och man står och tjuftar och så. Så att man undrar ju vart det är på väg. Vad, vad tror du om framtiden?

Talare 1 [00:38:02]: För Göteborg?

Intervjuare [00:38:03]: Ja eller överhuvudtaget.

Talare 1 [00:38:05]: Framtiden. Det känns som att det kommer bygga sig ditåt, att det blir mer såhär att man, effektivitet, att allting kommer handla om effektivitet, att allting går snabbt och bra och så vidare, men att den här känslan, att det kommer förloras lite dom här känslorna man har att det kommer vara mindre viktigt med känslor, att det kommer bli lite mer robotaktigt.

Intervjuare [00:38:31]: Men vad tror du, men vad tror du, kommer människorna att gå med på det, eller kommer dom att försöka ändra det, eller?

Talare 1 [00:38:37]: Jag tror att med hur det ser ut idag, jag tror att många skulle gå med på det. Att man skulle följa trenden liksom, att det skulle bli, bli så. För det är en trend, och alla följer trenden. Precis som iPhone, låt oss säga. Alla följer trenden och så vidare. Jag tror det. Det är jättesorgligt, men jag tror att i längden kommer det nog bli så.

Intervjuare [00:39:02]: För jag tänker att, för att, för nån som är uppvuxen med iPhone och sånt, det är ju så självklart, men så att det kanske inte...

Talare 1 [00:39:08]: Ja. Det är ju deras trygghet, som är för mig, som inte är jätteuppvuxen med iPhone, jag har ju en nu, men alltså efter flera år. Att det blir, för mig saknar jag det, för mitt hem är ju inte mitt, jag, det är ju inte iPhone. Men deras blir ju iPhone. Om du förstår hur jag, min liknelse där med iPhone.

Intervjuare [00:39:30]: Ja, ja, jo. Nej men jag vet ju att det är många som, som hela tiden går runt och tittar i sin skärm. Men använder dina kompisar och du, är det mycket så chatta och Facebook och allting?

Talare 1 [00:39:41]: Nja, om jag ska vara ärlig, jag gillar mer human interaction, att man pratar och att man träffas, sitter med en påse nötter och en dricka, och bara sitter nånstans och bara pratar.

Intervjuare [00:39:53]: Är det du och dina kompisar, eller är det nånting du kan se allmänt?

Talare 1 [00:40:00]: Allmänt att människor gillar det?

Intervjuare [00:40:02]: Ja. Att hellre ses i, IRL.

Talare 1 [00:40:06]: Irl. Åh, vad bra. Du var med där.

Intervjuare [00:40:10]: Jamen jag tycker det är fantastiskt.

Talare 1 [00:40:12]: Det, det. Ja. Det beror på personlighetstyper, tror jag. För jag tror på det här introvert och extrovert, och hur man är som person. Så jag tror introvert skulle sagt att det är bra, eller?

Intervjuare [00:40:26]: Ja.

Talare 1 [00:40:27]: Men jag själv är ju extrovert, känns det som, så jag skulle nog sagt...

Intervjuare [00:40:30]: Ja, eller bra och bra, det är, man behöver båda.

Talare 1 [00:40:35]: Så, nä, jag vet inte. Jag gillar IRL. Jag gillar det mycket mer.

Intervjuare [00:40:39]: Nä, för när vi pratade om det några här på museet då om sina barn och sådär, och då var det nån som sa att jomen mina barn, det var tonårsbarn då, dom använder väldigt mycket Facebook och så för att bestämma träff, för att ses. Så det är inte bara att man sitter där, utan man också att man har liksom ett hjälpmedel, men dom sa faktiskt ungefär detsamma som du, att dom föredrog då att liksom träffas på riktigt istället för det här, va. Och, och det är väl litegrann så jag tänker att om man alltid har det här andra runt ikring sig, då blir det att möta människan på riktigt, då blir det nåt häftigt. Det andra är liksom, det har man ju jämnt, va.

Talare 1 [00:41:13]: Ja, ja. Jag förstår hur du menar. Ja. Ja, du har nog rätt där, att det blir lite mycket så att man bestämmer, jamen vi ses, jag vill ses, åh vad roligt. Men det är typ, alltså, ja, ibland kan man ju prata mycket om, ja, vad händer, vad gör du, hur mår du.

Intervjuare [00:41:30]: Bara gå och fika, sitta och tjöta. Nä, för det, det, alltså förmodligen kommer det gå fram och tillbaka. Men dom som, dom som ser det i, framtiden svart dom säger att vi kommer bli som robotar. Andra säger nej, vi kommer flytta ut på landet och odla vår egen mat, såhär, jag tror.

Talare 1 [00:41:47]: Åh. Mat. Man får ju hoppas på det här med landet, att det skulle bli, det skulle ju vara bättre för miljön, tror jag.

Intervjuare [00:41:54]: Ja. Vad tänker du om miljön, då?

Talare 1 [00:41:57]: Jag är jätteorolig.

Intervjuare [00:41:58]: Du är orolig?

Talare 1 [00:41:59]: Jag är rädd, jag vill inte, det känns lite ibland som att jag vill inte få barn.

Intervjuare [00:42:03]: Det är så alltså?

Talare 1 [00:42:04]: För jag tänker att hur ska jag lägga klimatfrågan och allting i deras händer? Jag är ju själv, tar ju inte jättemycket hand om den, men jag är ju orolig över det. Jag önskar ibland att jag tog mer hand om det, men ibland känns det som, jamen, om jag skulle göra det, vilken stor skillnad skulle det göra egentligen? Men jag...

Intervjuare [00:42:25]: Hur tror du det kommer gå då?

Talare 1 [00:42:27]: Jag tror att vi borde ta det väldigt seriöst. Mer seriöst än vad vi tar det. Alltså vi försöker ju, men försöka och försöka, det är ju målet som är viktigt, känns det som. Känns inte som att människor är motiverade till att nå målet, speciellt när till exempel Donald Trump vann valet så ville ju, och han är jätte... det här Vadå? Ja, global uppvärmning är ett skämt, det är ingenting. Nej, tyvärr, du måste ta det seriöst. Det är allas framtid som ligger i dina händer.

Intervjuare [00:42:59]: Göteborg är kanske extra utsatt också som, som är en hamnstad, om vattnet höjs en meter eller två så kommer ju...

Talare 1 [00:43:05]: Ja, exakt, det är jätteorolig för. Jag blir verkligen rädd, jag blir rädd för barnens skull, att vi ska lägga detta i deras händer. Det kommer ju bli mina händer också, men alltså sen senare, för jag tror inte det kommer gå så snabbt, men för framtida generationer, jag vill ju fortfarande att mina barnbarn skulle, ska kunna leva bra.

Intervjuare [00:43:22]: Ja. Men tror du att man kommer liksom få ordning på detta då, eller är det helt kört?

Talare 1 [00:43:28]: Jag tror att det finns hopp.

Intervjuare [00:43:30]: Ja.

Talare 1 [00:43:31]: Men att man måste göra nånting åt det väldigt snart. Ja. Det tycker jag.

Intervjuare [00:43:41]: Vi var inne på det där med bott tre sämsta grejerna med Göteborg, jag tror att vi kom bara till två. Det var, det var vädret, och så var det det här med att människor var rädda för det som dom inte kände.

Talare 1 [00:43:55]: Ja, jag vet inte riktigt. Vet inte riktigt. Jag måste ta tänka lite.

Intervjuare [00:44:00]: Ja, tänk du.

Talare 1 [00:44:07]: Ja. Nä, jag vet inte.

Intervjuare [00:44:12]: Vad, vad tänker du, nånting som brukar komma upp det att det alltid byggs väldigt mycket och med trafiken och alltihopa sådär...

Talare 1 [00:44:17]: Ja, det kan vara. Vet du, jag såg en bild här om dagen, dom sa, vet du vad Abo Jihad är för nånting?

Intervjuare [00:44:24]: Nej?

Talare 1 [00:44:25]: [skratt] Ja, då blir det svårt att förstå skämtet. Det är så körkorts, vad heter det, körkortsfirma, dom hjälper dig att öva inför körkortet.

Intervjuare [00:44:37]: Övningsköra. Jaha, kör, sån där körskola.

Talare 1 [00:44:39]: Ja, körskola, och det ryktas om att dom fuskar eller nånting, hjälper folk fuska. Och så sa texten såhär att jamen, med Abo Jihad och allt som byggs om så kommer trafiken vara kaos i Göteborg, så är trafiken kaos i Göteborg. För människor fuskar ju, så dom kan inte reglerna egentligen, så det blir kaos, för allting som byggs om också, så det, det tyckte jag var kul. Men, ja, det är ju jobbigt, men jag upplever det ju inte själv, eftersom jag själv går i Angeredsgymnasiet, och det är ganska nära Rannebergen och jag inte reser så ofta och jag har inte körkort, och så vidare.

Intervjuare [00:45:13]: Hur kommer du till skolan?

Talare 1 [00:45:15]: Jag åker buss.

Intervjuare [00:45:16]: Ja, ja.

Talare 1 [00:45:16]: Jag åker buss

Intervjuare [00:45:17]: Men det är ganska nära?

Talare 1 [00:45:18]: Jag kan promenera. Jag kan promenera, men jag är lat.

Intervjuare [00:45:20]: [skratt]

Talare 1 [00:45:21]: Jag är lat.

Intervjuare [00:45:23]: Vad tar det? En kvart, 20 minuter?

Talare 1 [00:45:26]: Ja, det tar en kvart. Jag kunde ha gått på en kvart, men alltså varför ska jag slösa energi på det liksom?

Intervjuare [00:45:32]: Ja, det är klart om det regnar och blåser kan jag förstå det.

Talare 1 [00:45:35]: På sommaren faktiskt är det skönt, då ska jag förhoppningsvis cykla till skolan. Det har jag sagt. Det sa jag förra året också, men det blev liksom inte av. Nej, jag vet inte varför det inte blev av, men det blev inte av.

Intervjuare [00:45:46]: Men fördelen med cykel är att du kan bestämma själv, du behöver inte vänta på nån eller liksom.

Talare 1 [00:45:49]: Ja. Men det är ju som sagt, Rannebergen är på berg.

Intervjuare [00:45:52]: Det är klart uppför.

Talare 1 [00:45:54]: Uppförsbacke på väg hem.

Intervjuare [00:45:55]: Men det är bra när du ska till skolan.

Talare 1 [00:45:57]: Om jag ska till skolan är det jättekul. Då kommer det nog typ två minuter och jag är där.

Intervjuare [00:46:01]: Men sen ska du hem också.

Talare 1 [00:46:02]: Två minuter, jag är där. Men när jag går hem. Det går inte två minuter, definitivt inte två minuter.

Intervjuare [00:46:09]: Du får se det som träning.

Talare 1 [00:46:10]: Ja, nä, tyvärr gör jag inte det.

Intervjuare [00:46:13]: Är det nånting, apropå träning, är det nånting som du gör på fritiden? Eller vad gör du på fritiden? Vad gör du när du inte går i skolan? Eller?

Talare 1 [00:46:21]: Jag håller på väldigt mycket med musik, kollar på film. Hänger med vänner, eller familjen. Definitivt. Pluggar. För det är väldigt mycket att plugga. Det är typ det jag håller på med.

Intervjuare [00:46:36]: Men när du säger att du håller på med musik, är det, spelar du nånting, eller dansar eller är du med i...

Talare 1 [00:46:41]: Jag är med i, jag går i musikkurs på Angeredsgymnasiet. Körsång med ensemble. Där vi, vi bara jammar hela tiden. Så jag sjunger och jag spelar gitarr och jag spelar trummor.

Intervjuare [00:46:57]: Jaha. Men, men är det liksom i nåt band eller med kompisar eller nånting?

Talare 1 [00:47:01]: Nej, nej, vi har lärare där, och vi lär oss musikteori och så vidare och såna saker. Men vi jammar väldigt mycket och bara försöker hitta känsla i oss.

Intervjuare [00:47:09]: Men är det efter skoltid eller är det?

Talare 1 [00:47:12]: Nej, det är på skoltid, det är kurs.

Intervjuare [00:47:14]: Ja, okay.

Talare 1 [00:47:14]: I skolan. Så jag har faktiskt, jag, jag kan se själv alltså för ett år sen att man har utvecklats mycket inom sång. Man får ju, man, man är ju med i bandet och läraren är med, och så får man feedback, jamen, du borde tänka på detta och detta och detta, och så vidare. Och jag var inte så jätteintresserad av trummor, men sen så har jag börjat lära mig trummor, och så vidare.

Intervjuare [00:47:34]: Ja, är det roligt?

Talare 1 [00:47:35]: Ja, det är jättekul faktiskt.

Intervjuare [00:47:38]: Jamen det är inte helt ovanligt att man, att man slår sig ihop med kompisar och bildar ett band, eller liksom.

Talare 1 [00:47:44]: Det har jag inte tänkt på, faktiskt. Ja, jag vet inte. Inte ett band. Att vi ska ha egna låtar. Vi gillar mer covers på låtar.

Intervjuare [00:47:51]: Ja, okay, ja, okay. Vad dina kompisar då, vad gör dom? Eller har dom några såna där intressen eller? Vilka hänger du med?

Talare 1 [00:48:00]: Dom gillar nog musik också. Typ. Alltså sjunga. Men jag tror inte att det är nånting specifikt dom håller på med. Dom hänger ju bara och pluggar massa. Alla. Så det är typ, jag är typ musknörden i gänget.

Intervjuare [00:48:16]: Men det verkar ju som att ni tar skolan på ett väldigt stort allvar?

Talare 1 [00:48:19]: Det är viktigt, för det jag gör nu kommer jag få betala för sen.

Intervjuare [00:48:23]: Ja. Men det är ju, det är ju, tyder ju på en mognad. Alla känner ju inte så, utan många tycker ju bara att jag skiter i det som händer sen, jag lever nu.

Talare 1 [00:48:31]: Nej, nej, nej, det där går inte. För jag har en syster som fick plugga upp alla sina betyg, och så vidare. Även från ett B till ett A. För att...

Intervjuare [00:48:42]: Fick göra om alltihopa.

Talare 1 [00:48:43]: Ja. Exakt, så det är jag väldigt rädd för. Jag vill ju helst göra det bästa jag kan nu, så jag, jag kan sitta ner och slappna av sen, så jag slipper spendera ett år eller två år kanske och plugga till högskoleprovet, eller läsa upp mina betyg, så jag tänker jag gör det bästa nu, och sen kan jag vila sen.

Intervjuare [00:49:00]: Men det verkar vara väldigt olika hur, hur mogen man är. En del är inte mogna att liksom läsa på...

Talare 1 [00:49:05]: Ja, ja. Det finns ju vissa i min klass också som inte bryr sig alls, såna som. Men det, det är ju upp till dom. Dom får ju sen betala för det själva, och jag får ju också betala för det nu, när jag spenderar mycket tid på det istället.

Intervjuare [00:49:17]: Ja. Nämen egentligen skulle dom ju göra nånting annat vettigt nu, och sen när man är motiverad läsa då, för det är ju meningslöst och bara sitta där om man nu inte liksom lär sig nånting, eller vill...

Talare 1 [00:49:30]: Ja, exakt. Det tycker jag också faktiskt. Alltså jag tänkte, för jag kan se att första terminen, alltså första året gick det bra. Sen första terminen på det här året var jag lite omotiverad, var såhär, men jag orkar inte. Och sen så mitten på första terminen så blev det sån, men jag kommer till skolan, jag går hela dagen, jag skolkar inte, jag går hela dagen. Och jag är där. Men varför bara, varför kan jag inte bara lyssna och bara engagera mig och jobba verkligen på lektionen istället för att bara slappa. Om jag ändå kommer hela vägen, alltså om jag kommer hela vägen hit, jag spenderar min tid här, jag är här, jag kan ju bara göra det jag ska göra, och då istället...

Intervjuare [00:50:07]: Dom säger ju att...

Talare 1 [00:50:08]: Och slappa hemma.

Intervjuare [00:50:09]: Att tvåan är det svåraste, det jobbigaste, om man inte är så motiverad. Sen kommer ju trean, och då närmar det sig ju liksom, då blir det på riktigt mer så.

Talare 1 [00:50:17]: Jag kan, jag vet inte faktiskt om tvåan skulle vara svårare... Ja, i mattedelen så är det definitivt svårare. Kan jag säga. Men andra ämnen känns det, i alla fall på Angeredsgymnasiet, att det är ändå, dom har koll att dom är där för dig, man känner att man har stöd.

Intervjuare [00:50:33]: Ja. Det låter ju som att det är väldigt engagerade lärare också.

Talare 1 [00:50:36]: Jätte, alltså jag, åh, Torbjörn Stensson, Torbjörn Wasenius, alla dom, vi har typ fyra Torbjörn, eller nånting.

Intervjuare [00:50:44]: Fyra Torbjörn?

Talare 1 [00:50:45]: Ja. Alla, i Göteborg heter alla Glenn eller Torbjörn.

Intervjuare [00:50:49]: Eller Marie.

Talare 1 [00:50:50]: Marie. Ja.

Intervjuare [00:50:51]: Här finns fem Marie på museet.

Talare 1 [00:50:55]: Ja, jag har också hört, jag har haft en lärare som hette, hetat Marie. Ja.

Intervjuare [00:50:59]: Ja, just det. Ja, bara på den här enheten så är det tre olika. Det är vissa namn som är mer populära. Var var vi? Jo, men Göteborg. Vad tänker du om, där i Angered och där ikring så är det ju väldigt mycket vacker natur. Väldigt nära så, är det nånting som du har nån relation till?

Talare 1 [00:51:24]: Ja. Det finns ju en sjö, Mölnesjön. Där brukar vi gå och bada.

Intervjuare [00:51:29]: Okay.

Talare 1 [00:51:31]: Ibland brukar jag gå runt i skogen, det finns en fin stig där också vid en liten, liten sjö finns det, där jag bor. Jag brukar gå runt där, och jag brukade också promenera ofta när jag tränade förr i tiden. [skratt] Jag tränade förut. Så var det ju mycket att jag gick runt i skogen och så. Men nu när det är kallt, så nä, verkligen inte. Men är det varmt så älskar jag att gå runt. Jag tycker det är så fint, för man inser verkligen wow, det är träd, och fotosyntes och allting. Oj, vi verkligen människor lever på den här jorden. Och andas frisk luft. Man blir tacksam faktiskt, man hör att det finns i andra städer, att det inte finns frisk luft, man måste ha mask och så vidare.

Intervjuare [00:52:14]: Nä, men det är väl, brukar säga att det enda bra med vintern är att våren kommer sen. Och då är det bara så fantastiskt.

Talare 1 [00:52:20]: Exakt, exakt.

Intervjuare [00:52:21]: Havet då? Har du nån relation till havet?

Talare 1 [00:52:26]: Vi brukar gå och bada, med familjen då. Men jag håller mig lite till Rannebergen. Och där Mölnesjön. Brukar jag vara oftast. För det är ju nära och man kan ta alla saker, man behöver inte åka bil eller buss eller nåt. Men ja, jag har ju badat i havet här. Det är jättekul också. Sand och allting. Det finns ju vissa man kan hoppa, i. Det är renare också än Mölnesjön.

Intervjuare [00:52:49]: Vart åker du nånstans då, om du åker till havet?

Talare 1 [00:52:51]: Hmm. Jag behöver veta förslag på namn, för jag kommer inte ihåg dom.

Intervjuare [00:52:58]: Ja, på Hisingssidan finns det ju en del, fast du är ju inte på Hisingssidan, då måste du över till Hisingen då. Och då finns ju, ja, Sillvik, alltså vid Torslanda, bortåt åt det hållet finns det en massa, rakt västerut då. Och sen är det ju Saltholmen, det är ju liksom här på fastlandssidan, och sen är det ju Askim och Hovås och dom här...

Talare 1 [00:53:19]: Askim, har jag varit på.

Intervjuare [00:53:22]: Det är väldigt långgrunt.

Talare 1 [00:53:25]: Jag kan säga att jag är jättedålig på namn, så förra sommaren, den här sommaren som var, så åkte vi bil, väldigt långt. Och åkte då förbi massa sjöar och hav och så stannade vi på vissa ställen, och sen så stannade vi. Men jag kommer inte ihåg namnet på dom. Men jag har varit.

Intervjuare [00:53:45]: Men var det liksom söderut då, eller neråt, neråt Halland, eller var det uppåt gentemot Bohuslän?

Talare 1 [00:53:51]: Ingen aning alls. Det var inte jag som körde, jag satt i baksätet och kollade på film.

Intervjuare [00:53:57]: Ja, för att Bohuslän är ju väldigt sådär klippor och öar och alltihopa detta...

Talare 1 [00:54:02]: Jamen det var jättemycket klippor, väldigt mycket klippor var det. Faktiskt.

Intervjuare [00:54:05]: Men då är det nog Bohuslän det är väldigt populärt. Dit kommer ju folk från hela landet, för att det är så fint så. Sen neråt Halland och så, där är det ju mer liksom, det finns inte så mycket skärgård där, utan det är mer bara, ja, platt, eller vad man säger. Jaha. Ska bara kolla vad klockan är. Är det nånting sådär som du tycker att vi har glömt som du vill säga nånting om?

Talare 1 [00:54:27]: Nä.

Intervjuare [00:54:27]: Då tycker, jag tycker vi har fått med det mesta här faktiskt. Nä, jag tycker vi har pratat om. Men en sak som jag kan fråga om. Vet du vad, har du hört uttrycket göteborgsanda?

Talare 1 [00:54:48]: Ja. Det har jag hört.

Intervjuare [00:54:50]: Vad tänker du om den då?

Talare 1 [00:54:51]: Jag tänker också det här hej, att man hälsar på människor, att man är

social, lite såhär att man bryr sig.

Intervjuare [00:54:58]: Okay.

Talare 1 [00:54:59]: Det, det är typ det jag skulle tänka på. Inte nåt, jag har inte tänkt jättemycket på det, men typ det.

Intervjuare [00:55:05]: För det finns, det är en betydelse, sen finns det en annan betydelse som är litegrann sådär att, och det hänger väl mycket ihop med den, det fanns ju en som hette Göran Johansson som var starke mannen i många år i Göteborg, så han var lite sådär att han kom överens med folk om att då gör vi såhär, och så okay, bestämmer vi det. Och sen efteråt så ser vi till att det blir demokratiskt och bra, ja, och det var liksom näringslivet och politikerna och sossarna liksom man, och, å ena sidan var det ju bra för Göteborg, för mycket av grejerna dom fixade var ju bra, och det gick ju ganska, nu händer det nånting, nu gör vi detta. Och samtidigt så var det ju mycket som skedde liksom, inte demokratiskt då. Ibland är det ju, baksidan var ju att det var korruption och mygel och såna där grejer så. Är det, är det nånting som du har, om du är intresserad av juridik och sånt, jag tänker på politiken och liksom dom här?

Talare 1 [00:55:53]: Politiken, jag är ju själv socialdemokrat, så jag är lite ledsen över att moderaterna fick flest röster i Göteborg. Jag är väldigt ledsen över det. Men ja, nej, jag vet inte, jag har inte tänkt så jättemycket på det där.

Intervjuare [00:56:09]: Apropå det, vad tänkte du om det med, med Soffan? Som hon Ann-Sofie som fick, Ann-Sofie, vad hette hon som fick, fick gå, eller som var kommunstyrelsens?

Talare 1 [00:56:22]: Menar du det här med att hon hade hyrt lägenhet och sen?

Intervjuare [00:56:24]: Nej, nej, nej. Ann, vad heter hon, Ann-Sofie, hon som var ledande socialdemokraten här i, i kommunen, och som satt i kommunfullmäktige, som hade en massa bråk, och så slutade det med att hon blev avsatt.

Talare 1 [00:56:39]: Nej, jag har inte följt på det där. Jag är mer på det andra...

Intervjuare [00:56:42]: Nej. Det var mycket interna bråk, fast det blev offentligt därför att distriktsstyrelsen sa att dom inte hade förtroende för henne. Och hon ville inte, ville inte avgå. Och sen blev det extra kongress. Det var nu alldeles bara för nån vecka sen.

Talare 1 [00:56:58]: Oj, nej, det har jag inte hört om. Men jag hörde om det här med att nån politiker hade hyrt en lägenhet och inte, alltså, hyrt det på sin makes namn.

Intervjuare [00:57:05]: Ja, just det. Just det.

Talare 1 [00:57:06]: Det hade jag hört om. Men inte, inte det andra.

Intervjuare [00:57:10]: Nej, men jag tror att den var väl på riksnivå, va? Var inte det riksdagen hon satt i? Det här var mer göteborgskt, det jag pratade om.

Talare 1 [00:57:16]: Ja, nej, nej, jag, riksdagen, det är det jag bryr mig om. [skratt] Nej, men jag är mer göteborgare för min mamma och pappa är göteborgare, och deras idéer som dom har, och deras mål, det, helst skulle jag vilja ha det än nåt annat. Det här med att vi ska ha mycket skatt, det vill jag verkligen. Men jag har faktiskt tänkt över, jag vet inte riktigt om jag, jag står lite mellan vänsterpartiet och socialdemokraterna. Så jag har inte riktigt bestämt mig än. Men förhoppningsvis så...

Intervjuare [00:57:46]: Ja, just det, du har inte fått rösta än. Nej. Du har tid att fundera på det.

Talare 1 [00:57:50]: Jag har tid att fundera på det.

Intervjuare [00:57:53]: Okay. Men du, ja vadå, tycker att vi kan känna oss ganska nöjda med det här. Är det nånting du vill säga sådär till, om folk lyssnar på detta om 100 år?

Talare 1 [00:58:05]: Lycka till. [skratt]

Intervjuare [00:58:06]: [skratt]

Talare 1 [00:58:07]: Ni kommer behöva det.

Intervjuare [00:58:10]: Ja, det var en bra avslutning. Ja, tack ska du ha.

Talare 1 [00:58:12]: Tack så jättemycket själv.

[bandningen slutar]